

1940-1945: anys de formació i creixement

El professor de la Universitat de Navarra Onésimo Díaz acaba de publicar el llibre 'Expansión. El desarrollo del Opus Dei entre los años 1940 y 1945', que segons el seu autor "tracta d'un període històric sobre el qual encara queda molt per investigar".

24/11/2020

El llibre mostra cinc anys de la vida de la institució fundada per sant Josepmaria. Segons Díaz, "en acabar la Guerra Civil espanyola, Escrivà comptava amb catorze homes i dues dones per desenvolupar l'Opus Dei. La seu de la primera obra corporativa, la residència DYA al carrer Ferraz de Madrid, estava en ruïnes. Fer l'Opus Dei en aquelles circumstàncies semblava una missió impossible.

En acabar la Segona Guerra Mundial eren més de dos-cents vint homes i gairebé trenta dones que el seguien. En cinc anys es van obrir centres, residències i col·legis majors a les principals ciutats espanyoles".

Publicat per Ediciones Rialp, aquest llibre analitza la vida quotidiana dels primers membres de l'Opus Dei entre 1940 i 1945, anys caracteritzats per la por de la possible entrada d'Espanya a la Segona Guerra Mundial, per la

carestia de la postguerra i també per la il·lusió dels joves de l'Opus Dei per estendre entre familiars, amics i coneguts un missatge nou de cerca de la plenitud de la vida cristiana enmig del món.

L'autor destaca l'entusiasme dels joves que van seguir a sant Josepmaria, la major part estudiants universitaris, que van difondre el seu missatge per les ciutats espanyoles i van preparar l'expansió internacional. Durant la Segona Guerra Mundial, l'enginyer José Luis Múzquiz va fer un viatge a Portugal de nou dies per motius professionals; alguns van ampliar estudis a Suïssa, com Francisco Ponz i Juan Jiménez Vargas; el científic José María González Barredo va estar a Alemanya, i el matemàtic Francisco Botella a Itàlia.

Al llarg del relat apareixen joves universitaris que després van jugar

un paper destacat en la història espanyola, com els banquers Luis Valls i Rafael Termes, els ministres Laureano López Rodó i Alberto Ullastres, i el catedràtic antifrancuista Rafael Calvo Serer. I també tenen un paper rellevant figures importants de la vida de l'Opus Dei, com els sacerdots Àlvar del Portillo, José María Hernández Garnica i José Luis Múzquiz i les dones Guadalupe Ortiz de Landazuri i Encarnita Ortega.

Segons Díaz, "van ser anys de formació intensa, de rumors i incomprensions i també d'enlluernament per la novetat del missatge, tant en el si de l'Església com a la societat civil".

El llibre és resultat d'una investigació en diversos arxius, com l'Arxiu General de la Prelatura de l'Opus Dei a Roma, i l'Arxiu General de l'Administració de l'Estat a Alcalá de

Henares. Segons l'autor, "a través dels documents tracto de presentar la vida d'unes persones que se sentien protagonistes d'alguna cosa important en unes circumstàncies difícils, durant la postguerra espanyola i la Segona Guerra Mundial".

Onésimo Díaz és doctor en Història Contemporània per la Universitat del País Basc (1995) i doctor en Història de l'Església per la Universitat de la Santa Creu (2013). Actualment treballa a la Universitat de Navarra com a investigador del Grup de Recerca en Història Recent i sotsdirector del Centro de Documentación y Estudios Josemaría Escrivá. És autor de quinze llibres i més de trenta articles en revistes d'història.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/expansion-
opus-dei-historia-llibre/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/expansion-opus-dei-historia-llibre/) (18/08/2025)